Lietas Nr. 11110009516
Lietas arhīva Nr. K26-0499-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 24.augustā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs P.Novičenoks
ar sekretāri A.Kapaču,
piedaloties prokurorei A.Latiškevičai,
zvērinātai advokātei Z.Kravalei un
nepilngadīgā apsūdzētā /pers. B/ likumiskajai pārstāvei /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa

konstatēja:

2016.gada 29.martā ap plkst.15.30 /nosaukums/ telpās /adrese//adrese/, //pers. B/ ar kurināšanas telpā paņemto rezerves atslēgu atslēdza sākumskolas mācību telpas durvis un svešas mantas zādzības nolūkā prettiesiski iekļuva telpā, kur slepeni nozaga portatīvo datoru HP Compaq Presario CQ 58-100SA 522068, kura vērtība ir 257,41 *euro*. Nozagto datoru /pers. B/ aizveda uz mājām un rīkojās ar to pēc saviem ieskatiem. Zādzības rezultātā /nosaukums/ nodarīts materiālais zaudējums 257,41 *euro* apmērā.
Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, kura kvalificējošā pazīme ir: zādzība saistīta ar iekļūšanu telpā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainīgumu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, uzturēja pirmstiesas procesā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un analoģisku lūgumu pieteica arī tiesai. Apsūdzētā likumiskā pārstāve /pers. C/ un aizstāve Z.Kravale atbalstīja apsūdzētā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, jo nepastāv šaubas par to, ka /pers. B/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu.

Valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzētā lūgumu atzina par pieļaujamu, lūdza to apmierināt un norādīja, ka apsūdzētais savu vainu ir atzinis un lietā savāktie pierādījumi objektīvi apstiprina apsūdzētā vainīgumu svešas kustamas mantas nolaupīšanā iekļūstot telpā.
Cietušās Viļakas novada /nosaukums/ pārstāve /pārstāve/ uz tiesas sēdi neieradās. Tiesā saņemts pārstāves iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez cietušās pārstāves piedalīšanās.
Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 469.panta otrās daļas noteikumiem nolēma iztiesāt krimināllietu bez cietušās pārstāves piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, atzīst, ka apsūdzētā vainīgums bez paša apsūdzētā atzīšanās savos paskaidrojumos, apstiprinās ar objektīviem lietā savāktajiem pierādījumiem. Tiesai nerodas saprātīgas šaubas, par to, ka /pers. B/ ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumus, tāpat tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības pirmstiesas kriminālprocesā ir kvalificētas pareizi.
Tiesa kriminālprocesa iztiesāšanas stadijā atzina, ka apsūdzētā lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir apmierināms un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, bet lietas materiāli ir pārbaudāmi tikai daļā par apsūdzētā personību raksturojošām ziņām un atbildību ietekmējošiem apstākļiem.
Ņemot vērā to, ka nepastāv strīds starp valsts apsūdzību un apsūdzēto par inkriminētās apsūdzības saturu un faktiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka tiesas spriedumā nav nepieciešams veikt lietā esošo pierādījumu uzskaiti un analīzi.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus.
Pirmstiesas procesā un tiesas izmeklēšanā par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots un tiesa, nosakot sodu, ņem vērā šādus apstākļus:
Apsūdzētais ir 15 gadus vecs, mācās /nosaukums/ 8.klasē, uz noziegumu izdarīšanas brīdi nebija sodīts, Valsts policijas nepilngadīgo likumpārkāpēju individuālās prevencijas uzskaitē sastāv no 2016.gada 30.marta sakarā ar zādzības izdarīšanu no veikala. /pers. B/ ir bērns invalīds (*lietas 66.lapa*). No Tiesu informācijas sistēmas datiem redzams, ka /pers. B/ ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 18.maija spriedumu atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām, bet, piemērojot Krimināllikuma 66.panta noteikumus, no soda izciešanas atbrīvots, piemērojot audzinoša rakstura piespiedu līdzekli – brīdinājumu, uz vienu gadu nosakot uzvedības ierobežojumus: atrasties savā dzīves vietā laikā no plkst.23.00 līdz plkst.06.00, divas reizes mēnesī reģistrēties Valsts policijā, piedalīties sociālās korekcijas programmās un turpināt pamatizglītības iegūšanu. Saskaņā ar Sodu reģistra izziņu /pers. B/ 2016.gada 12.jūlijā ir saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.[1]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu –

smēķēšana, ko izdarījis nepilngadīgais.

No /nosaukums/ /pers. B/ tiek raksturots pamatā negatīvi. Raksturojumā norādīts, ka zināšanu līmenis ir zems. Bieži neapmeklē mācību stundas, kaut arī ir ieradies skolā. Bieži nepakļaujas skolotāju norādījumiem. Bieži dezorganizē klasi ar savu skaļo uzvedību un ar to, ka nav sagatavojies stundai (nav līdzi atbilstošajai stundai ne grāmatu, ne burtnīcu, pat ne rakstāmpiederumu). Bieži melo. Skolā ir bijuši zagšanas gadījumi.

Fiziski ir labi attīstīts un sportisks. Sacensībās gūst labus rezultātus. Pasākumos un sacensībās piedalās ar interesi un atbildību. Ir pārstāvējis /nosaukums/ arī Viļakas novada skolēnu sporta spēlēs, uzrādot labus rezultātus.

Konfliktu ar skolēniem nav bijis. Draudzīgākās attiecībās ir ar savas tautības skolēniem (*lietas 56.lapa*).

No Viļakas novada bāriņtiesas nepilngadīgā sadzīves apstākļu apsekošanas akta redzams, ka sadzīves apstākļi /pers. B/ ģimenē ir pieticīgi, taču māja un tās apkārtne ir sakopta. Bērniem ir nodrošināti nepieciešamie apstākļi. Ģimene pārsvarā pārtiek no sociālajiem pabalstiem. Problēmas ģimenē sagādā /pers. B/ un viņa brālis /pers. I/ (*lietas 64.lapa*).

Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka nožēlo savu nodarījumu, ir rīkojies muļķīgi. /pers. B/ tiesai paskaidroja, ka pamatskolas raksturojumā ir norādīts pārāk negatīvs viņa uzvedības novērtējums, jo viņam nav tik daudz nodarbību kavējumu. 7.klasi viņš ir pabeidzis un ir pārcelts uz nākamo klasi. Ja būtu tik daudz kavējumu, tad nemaz netiktu pārcelts uz 8.klasi. Sekmes mācībās pārsvarā ir labas, izņemot latviešu valodu un literatūru. Apsūdzētais atzina, ka pret viņu ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Tajā laikā viņš bija aizmucis no mājām un devies uz balli, neievērojot tiesas uzlikto pienākumu nakts laikā atrasties mājās.

Apsūdzētā /pers. B/ pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka viņas dēls pēc pēdējās tiesas sēdes ir būtiski labojies, pārsvarā atrodas mājās, izņemot dažas reizes, kad naktī bija aizgājis no mājām. Vienā gadījumā to bija piefiksējusi policija. Likumiskā pārstāve cenšas visiem līdzekļiem atturēt dēlu no pārkāpumu izdarīšanas, dažādi viņu ietekmējot un motivējot. Likumiskā pārstāve, ka /pers. B/ uzvedība un motivācija ir būtiski mainījusies uz labo pusi.

Vērtējot /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un radītās sekas, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus:

/pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu ir izdarījis smagu noziegumu, kas vērsts pret citu personu mantiskām interesēm. Ar noziedzīgo nodarījumu reāls kaitējums nav nodarīts, jo manta ir atdota atpakaļ cietušajai pamatskolai, taču izlīguma process ar /pers. B/ nav rezultējies ar izlīguma panākšanu. Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Tāpat tiesa, nosakot sodu, ņem vērā, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar izmeklēšanu un tiesu, nav apstrīdējis lietā savāktos pierādījumus, lūdzis lietu iztiesāt bez pierādījumu pārbaudes, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu un kriminālprocesa ekonomiskumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu /pers. B/ atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Ievērojot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kaitīgumu, iestājušās sekas un ņemot vērā apsūdzētā personību (apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarījis būdams nepilngadīgs) tiesa atzīst, ka /pers. B/ ir piemērojams ar brīvības atņemšanu saistīts sods, jo /pers. B/ faktiski nav iespējams piemērot alternatīvos, ar brīvības atņemšanu nesaistītus, sodus, jo apsūdzētajam nav patstāvīgu ienākumu un viņam ir noteikta invaliditāte, kas padara naudas soda un piespiedu darba piemērošanu par neiespējamu saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otrās daļas un 65.panta ceturtās daļas noteikumiem. Tiesas ieskatā nav iespējama /pers. B/ atbrīvošana no kriminālatbildības, piemērojot viņam audzinoša rakstura piespiedu līdzekli, jo /pers. B/ viņam uzlikto pienākumu izpildes termiņa laikā ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, pārkāpjot tiesas spriedumā noteiktos uzvedības ierobežojumus. Tādējādi tiesa atzīst, ka /pers. B/ uzvedība ir pakļaujama stingrākiem kontroles pasākumiem un viņa atbrīvošana no soda nav pieļaujama. Saskaņā ar Krimināllikuma 66.panta pirmās daļas noteikumiem vainīgā atbrīvošanas no kriminālsoda un audzinoša rakstura piespiedu līdzekļa piemērošanas pamats var būt īpaši noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļi un ziņas par vainīgā personību, kas mīkstina viņa atbildību. Tiesa, izvērtējot apsūdzētajam inkriminēto noziedzīgo darbību raksturu, nolaupītā mantas iegūšanas veidu un tās vērtību, neatrod pamatu secinājumam, ka konkrētajam noziedzīgajam nodarījumam ir raksturīgi kādi īpaši nodarījuma izdarīšanas apstākļi vai apsūdzētā rīcību veicinoši cēloņi. Tiesa ir konstatējusi tikai vienu apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli. Vienlaicīgi tiesa secina, ka apsūdzētā attieksme pret saviem pienākumiem, kas viņam noteikti ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 18.maija spriedumu ir vērtējama kā vieglprātīga un individuāli determinēta, nepietiekami nopietni apsverot sekas, kādas var iestāties šo pienākumu nepildīšanas gadījumā. Ņemot vērā šādus apsvērumus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka apsūdzētajam /pers. B/ sods ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā un soda mērs ir pietuvināms minimālajai likumā paredzētajai robežai. Vienlaicīgi tiesa iegūst pietiekamu pārliecību, ka /pers. B/ turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, tāpēc viņam var neizpildīt sodu reāli, ja viņš tiesas noteiktajā pārbaudes laikā ievēros likumā paredzētos un soda izpildi kontrolējošās iestādes noteiktos pienākumus un iesaistīsies resocializācijas programmās. Tiesa uzskata, ka nosacīta soda izpilde un resocializācijas pasākumu īstenošana var dot pozitīvu rezultātu /pers. B/ attieksmes maiņai pret saviem pienākumiem un likumā noteiktajiem aizliegumiem.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā izraudzītais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā – atstājams negrozīts līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu, lietiskos pierādījumus – aploksni, kurā atrodas divi vates kociņi ar nomazgājumiem no datorpeles un skaļruņa vadu galiem, kas bijuši pievienoti portatīvajam datoram, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, ir iznīcināmi.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir nepilngadīgs un viņam valsts nodrošināta aizstāvība ir likumā noteikta kā obligāta, kā arī ievērojot to, ka ģimene, kurā dzīvo apsūdzētais, saskaņā ar Viļakas novada Sociālā dienesta 2016.gada 1.augusta izziņu ir atzīta par trūcīgu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktu, un 368.panta piekto daļu, apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma par aizstāvja piedalīšanos lietas izskatīšanā un šie izdevumi ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktu, 240.panta pirmo daļu, 368.panta piekto daļu, 499., 511., 512., 514. un 520., 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu /pers. B/ noteikto brīvības atņemšanas sodu reāli neizpildīt, ja 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā /pers. B/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Nosacītas notiesāšanas termiņu /pers. B/ skaitīt no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt negrozītu līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Atbrīvot pers.B un viņa pārstāvi /pers. C/ no procesuālo izdevumu – atlīdzības par zvērināta advokāta darbu kriminālprocesā – samaksas pienākuma un izdevumus par zvērinātas advokātes Z.Kravales sniegto juridisko palīdzību 273,01 *euro* (divi simti septiņdesmit trīs *euro* 1 cents) apmērā segt no valsts līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus – aploksni, kurā atrodas divi vates kociņi ar nomazgājumiem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar tiesas pieļautiem procesuālo tiesību normu pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai noprotestēt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2016.gada 30.augustā.

Tiesnesis P.Novičenoks